

Sonetul XXXIII

Maria Anastasiu

Și-acum când părul ți l-am desfăcut
Nicio dorință-n lume nu mai am,
Albaștrii-s ochii tăi ca un ocean
Și ești frumos cum nu s-a mai văzut;

Și eu cât de frumoasă m-am făcut,
Și marea, când la dânsa fluieram,
În ochi de un albastru suveran
Trufașă pletele și-a desfăcut.

Iar când va merge fluxul în surghiun,
La loc strângându-și coada de păun,
Atâta numai, o dorință am -

Strângându-ți părul, altădată brun,
Să te cuprind în brațe și să-ți spun:
„Ți-aduci aminte ce frumoși eram?”